

פרשת שלח-לך התשפ"ו

ari.kahn@biu.ac.il

הרב ארי דוד קאהן

*Shiur is sponsored by Rabbi Michael and Jeri Laxmeter
for the refuah shleimah of their granddaughter Avigayil Sara bat Shaina Ahrona*

1. במדבר פרק יג (פרשת שלח)

פרשת שלח (א) ויִדְבַר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) שְׁלַח-לְךָ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר-אָנֹכִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לַמִּטָּה אַבְתִּירוּ תִשְׁלְחוּ כָל נְשִׂיא בְהֵם: (ג) וישלח אתם משה ממדבר פארן על-פי ה' כלם אנשים ראשי בני-ישראל הָמָּה: (ד) ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן-זכור: (ה) למטה שמעון שפט בן-חורי: (ו) למטה יהודה פלג בן-יפנה: (ז) למטה יששכר יגאל בן-יוסף: (ח) למטה אפרים הושע בן-נון: (ט) למטה בנימין פלטי בן-רפוא: (י) למטה זבולן גדיאל בן-סודי: (יא) למטה יוסף למטה מנשה גדי בן-סוסי: (יב) למטה דן עמיאל בן-גמלי: (יג) למטה אשר סתור בן-מיקאל: (יד) למטה נפתלי נחבי בן-נפסי: (טו) למטה גד גאואל בן-מכי: (טז) אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את-הארץ ויקרא משה להושע בן-נון יהושע: (יז) וישלח אתם משה לתור את-אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עָלוּ זֶה בְּנֹגֵב וְעַלִּיתֶם אֶת-הַהָר: (יח) וראיתם את-הארץ מה-הוא ואת-העם הישב עליה התיזק הוא הרפה המעט הוא אמר: (יט) ומה הארץ אשר-הוא יושב בה הטובה הוא אמר-עמה ומה הערים אשר-הוא יושב בה הנה הבמקנים אם במבצרים: (כ) ומה הארץ השמנה הוא אמר-הה גישה עץ אמר-והתחזקתם וילקחתם מפרי הארץ והימים ימי כפורי ענבים: (כא) ויעלו ויתרו את-הארץ ממדבר-צן עד-רחב לבא חמת: (כב) ויעלו בנגב ויבאו עד-חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילדי הענק וחקרון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: (כג) ויבאו עד-גחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאֵהוּ במוט בשגים ומן-הרמנים ומן-התאנים: (כד) למקום ההוא קרא גחל אשכול על אדות האשכול אשר-פרתו משם בני ישראל: (כה) וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: (כו) וילכו ויבאו אל-משה ואל-אֶהֱרֹן ואל-כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְבַר פֶּאֶרֹן קְדָשָׁה וישבו אתם דבר ואת-כָּל-הָעֵדָה ויראו את-פרי הארץ: (כז) ויספרו-לו ויאמרו בָּאנו אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חֵלֶב ודבש הוא וזה-פריה: (כח) אָפֶס פִּי-עֵז הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצִרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם יְלָדֵי הָעֵנָק רָאִינוּ שָׁם: (כט) עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוי וקהאמרל יושב בהר והכנעני יושב על-הים ועל יד הירדן: (ל) ויהס כלב את-העם אל-משה ויאמר עלה נעלה ונרשנו אתה פייכול נוכל ליה: (לא) והאנשים אשר-עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל-העם פייחזק הוא ממנו: (לב) ויצִיאוּ דַבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אָרֶץ אֲכָלֹת יוֹשְׁבֶיהָ הִיא וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מַדּוֹת: (לג) ושם ראינו את-הנפילים בני ענק מן-הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם:

2. במדבר פרק יב פסוק א - ט (פרשת בהעלותך)

(א) ויִתְּדַבֵּר מֹרְגִים וְאֶהֱרֹן בְּמִשְׁחָה עַל-אֲדָמוֹת הָאֵשָׁה הַכַּשִּׁית אֲשֶׁר לָקַח כַּשִּׁית לָקַח כַּשִּׁית לָקַח: (ב) ויאמרו הרק אד-במשה דבר ה' הלא גם-כִּנּוּ דָבָר וישמע ה': (ג) והאיש משה עניו מאד מפל האדם אשר על-פני האדמה: ס (ד) ויאמר ה' פתאם אל-משה ואל-אֶהֱרֹן ואל-מֹרְגִים צֵאוּ שְׁלַחְתֶּם אֶל-אֶהֱל מוֹעֵד ויצאו שלשתם: (ה) ויגרד ה' בעמוד עָנָן ויעמד פתח האהל ויקרא אֶהֱרֹן ומֹרְגִים ויצאו שניהם: (ו) ויאמר שמעו-נא דברי אס-יהיה נביאכם ה' במראה אלי ותודע בחלום אדבר-בו: (ז) לא-כן עבדי משה בכל-ביתי נאמן הוא: (ח) פה אל-לָהּ אֲדַבְרָהּ וְיִמְרָאָה וְלֹא בְחַיִּל וְתַמְנַת ה' יְגִיט וּמְדוּעָה לֹא יִרְאֶתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדֵי בְּמִשְׁחָה: (ט) ויסר-אף ה' גם וילך:

3. רש"י במדבר פרק יג פסוק ב (פרשת שלח)

שלח לך אנשים - למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים, לפי שלקתה על עסקי דבה שדברה באחיה, ורשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר:

4. שמות פרק יג פסוק יז - יח (פרשת בשלח)

(יז) ויהי בשלח פרעה את-העם ולא-נתחם אליהם דבר ארץ פלשתים פי קרוב הוא פיו אמר אליהם פני-ינתחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה: (יח) ויִסָּב אֲלֵהֶם אֶת-הָעָם וַיִּדְבַר ה' מִן-הַסּוּף וַתִּמְשָׁכֵם עָלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

5. במדבר פרק יא פסוק ד - כט (פרשת בהעלותך)

(ד) והאספסוף אשר בקרבם התאוה מאנה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: (ה) זכרנו את-הדגה אשר-נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת-החציר ואת-הבצלים ואת-השומים: (ו) ועתה נפשנו יבשה אין כל

לוט בן-אחיו ואת-כל-רכושם אשר רכשו ואת-הנפש אשר-עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען: (ו) ויצבר אברהם בארץ עד מקום שלכם עד אלון מורה והפנעני אז בארץ: (ז) וירא ה' אל-אברהם ויאמר לזרעך אתן את-הארץ הזאת ויבן שלם מזבח לה' הנראה אליו: (ח) ויצחק משם התרה מקדם לבית-אל ויט אהלה בית-אל מים והעני מקדם ויבן שלם מזבח לה' ויקרא בשם ה': (ט) ויסע אברהם הלוד ונסוע הגגפה: פ

12. דעת זקנים מבעלי התוספות בראשית פרק יב פסוק ד (פרשת לך לך)

ואברהם בן חמש שנים וגו'. וקשה שהרי ברית בין הבתרים היה לאחר יציאתו מחרן ובפ' בא אל פרעה קרא דויהי מקץ שלשים שנה וגו' שיש שלשים שנה מברית בין הבתרים עד שנולד יצחק ואברהם היה בן מאת שנה כשנולד יצחק וא"כ לא היה אברהם בין הבתרים כי אם בן שבעים. וצ"ל ששתי יציאות היו בפעם ראשונה כשהיה בן שבעים וילך אתו לוט ובאותה שעה נשבה לוט ואברהם כבש המלכים ומיד היתה ברית בין הבתרים כי כן נמי פירש"י גבי אחר הדברים האלה כל מקום שנא' אחר סמוך והיינו מיד שכבש המלכים ונמצא שלא היה כי אם בן שבעים באותו שנה ואחר ברית בין הבתרים חזר לחרן ושהה שם חמש שנים ויצא ועל אותה יציאה קא מהדר קרא ואברהם בן חמש שנים וגו' וכן מצאתי בסדר עולם בפ' וזה לשונו אבינו אברהם היה בהפלגה בן מ"ח שנה וכשדבר הקדוש ברוך הוא עמו בין הבתרים היה בן שבעים שנה שנאמר ויהי מקץ וגו' חזר ובא לו לחרן ועשה שם חמש שנים שנאמר ואברהם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן נמצא מהפלגה ועד שיצא אברהם מחרן כ"ז שנה עכ"ל. ואיציאה שניה קאי:

13. ריקאנטי בראשית פרק יב פסוק ד (פרשת לך לך)

וילך אברהם כאשר דבר אליו יי' וילך אתו לוט ואברהם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן [שם ד]. בלכת אברהם להשפיע לארץ העליונה הלך עמו לוט, כי קבלת הארץ היא משניהם. ולשון לוט מלשון לווטין, וזהו בצאתו מחרן לשון חרון אף. ואמר בן חמש שנים ושבעים שנה, וידעת כי אין הזקנה פוסלת בכהנים:

14. בראשית פרק יח פסוק ד - ה (פרשת וירא)

(ד) יקח-גא מעט-מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: (ה) ויאקחה פת-לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כיעל-פן עבדתם על-עבדכם ויאמרו פן תעשה פאשר דברת: (ו) וימחר אברהם האהלה אל-שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועשי עגות: (ז) ואל-הפקר רץ אברהם וישח בן-פקר בן וטוב ויתן אל-הנער וימחר לעשות אתו: (ח) וישח סמאה וקלב ויבן-הפקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא-עמד עליהם תחת העץ ויאכלו:

15. בראשית פרק כא פסוק לג (פרשת וירא)

(לג) ויטע אשל בבאר שבע ויקרא-שם בשם ה' אל עולם:

16. בראשית פרק יט פסוק א - ג (פרשת וירא)

(א) ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער-סדם וירא-לוט ויגם לקראתם וישתחו אפים ארצה: (ב) ויאמר הנה נא-אדני סורו נא אל-בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשפמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא פי ברחוב גליו: (ג) ויפצרבם מאד ויסרו אליו ויבאו אל-ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו:

17. בראשית פרק כה פסוק א - ו (פרשת חיי שרה)

(א) ויסף אברהם וישח אשה וישמה קטורה: (ב) ותלד לו את-זמרון ואת-יקשו ואת-מדן ואת-מדגן ואת-ישבק ואת-שוס: (ג) ויקשו ילד את-שבא ואת-דדן ובני דדן הנו אשורם ולטושים ולאמים: (ד) ובני מדן עיפה ועפר ונדה ואבידע ואלדעה פל-אלה בני קטורה: (ה) ויתן אברהם את-פל-אשר-לו ליצחק: (ו) ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל-ארץ קדם:

18. רות פרק א

(א) ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדני מואב הוא ואשתו ושני בניו: (ב) ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני-בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדני-מואב ויהיו-שם: (ג) וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניו: (ד) וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וינשבו שם כעשר שנים: (ה) וימותו גם-שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני בנותיה ומאשה: (ו) ותקם היא וכלתיה ותשב משדני מואב כי שמעה בשדה מואב כי-פקד ה' את-עמו לתת להם לחם: (ז) ותצא מן-המקום אשר הייתה-שמה וישתי כלתיה עמה ומלכנה בדרך לשוב אל-ארץ יהודה: (ח) ותאמר נעמי לישתי כלתיה לכנה שוכנה אשה לבית אמה יעש ה' עמכם חסד פאשר עשיתם עם-המתים ועמדי: (ט) ותן ה' לכם ומצאנ מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבנינה: (י) ותאמרנה-לה כי-אתה נשוב לעמך: (יא) ותאמר נעמי לשוכנה בנתי למה תלכנה עמי העוד-לי

בָּנִים בְּמַעֲלֵי וְהָיוּ לָכֶם לְאֻנְשֵׁים: (יב) שְׂבָנָה בְּנֹתִי לְכֹן כִּי זָקַנְתִּי מִהַיּוֹת לְאִישׁ כִּי אֶמְרֹתִי יִשְׁלִי תִקְוָה גַם הֵייתִי הַלַּיְלָה לְאִישׁ וְגַם יִלְדֹתַי בָּנִים: (יג) הִלְהָנוּ תְּשַׁבְּרָנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הִלְהָנוּ תְּעַגְגָּנָה לְבַלְתִּי הַיּוֹת לְאִישׁ אֵל בְּנֹתִי כִּי־מֵרֶגְלִי מְאֹד מִכֶּם כִּי־יִצְאָה כִּי יִדְּהָ: (יד) וּתְשַׁבְּרָנָה קוֹלָן וּתְבַכְּיָנָה עוֹד וּתִשָּׁק עַרְפָּהּ לְחַמוֹתָהּ וְרוֹת דְּבָקָה בָּהּ: (טו) וּתֹאמַר הִנֵּה שָׂבָה יְבַמְתָּד אֶל־עַמָּה וְאֶל־אֱלֹהֶיהָ שׁוֹבִי אֶחָרֶיךָ יְבַמְתָּד: (טז) וּתֹאמַר רוֹת אֶל־תְּפַגְעֵי־כִּי לְעִזְבָּךָ לְשׁוֹב מֵאֶחָרֶיךָ כִּי אֶל־אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלָיךָ וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֵלָיו עַמָּד עַמִּי וְאֱלֹהֶיךָ אֱלֹהֵי: (יז) בְּאֲשֶׁר תְּמֹתִי אֲמוֹת וְשֵׁם אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה ה' לִי וְכֹה יִסְיֵף כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: (יח) וּתֹרָא כִּי־מִתְאַמְצָת הִיא לְלֶכֶת אִתָּה וּתְחַדְלִי לְדַבֵּר אֵלֶיךָ: (יט) וּתְמַלְכָנָה שְׁמִיָּהֶם עַד־בְּאֲנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאֲנָה בֵּית לָחֶם וּתְהִם כָּל־הָעִיר עָלֶיהֶן וּתֹאמְרָנָה הִנֵּאת נְעַמִּי: (כ) וּתֹאמַר אֲלֵיהֶן אֶל־תְּקַרְאָנָה לִי נְעַמִּי קַרְאָנִי לִי מְרָא כִּי־הִמַּר שְׂדֵי לִי מְאֹד: (כא) אֲנִי מְלֹאָה הִלְכְתִּי וְרִיקָם הִשִּׁיבְנִי ה' לָמָּה תְּקַרְאָנָה לִי נְעַמִּי וְה' עָנָה כִּי וְשְׂדֵי הִרְעֵ לִי: (כב) וּתָשֻׁב נְעַמִּי וְרוֹת הַמּוֹאֲבִיָּה כְּלִתְהָ עִמָּה הַשָּׂבָה מִשְׂדֵי מוֹאָב וְהָמָּה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בַּתְּחִלַּת קִצִּיר שְׁעָרִים:

19. רות פרק ד פסוק יז - כב

(יז) וּתְקַרְאָנָה לּוֹ הַשְּׂכָנוֹת שֵׁם לְאִמֶּר יִלְד־בֶּן לְנְעַמִּי וּתְקַרְאָנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי־יִשְׁשִׁי אֲבִי דוֹד: פ (יח) וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פְּרָץ פְּרָץ הוֹלִיד אֶת־חֶצְרוֹן: (יט) וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת־רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת־עֲמִינָדָב: (כ) וְעֲמִינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שִׁלְמָה: (כא) וְשִׁלְמוֹן הוֹלִיד אֶת־בְּעוֹז וּבְעוֹז הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד: (כב) וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־דָּוִד:

20. מלכים א פרק ב פסוק יא

וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ שִׁבְעַת שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים:

21. רש"י במדבר פרק יג פסוק כב (פרשת שלח)

(כב) וַיָּבֵא עַד חֶבְרוֹן - כָּלֵב לְבַדּוֹ הַלֵּךְ שֵׁם וּנְשַׁתַּח עַל קַבְרֵי אֲבוֹת, שְׁלֹא יֵהָא נִיסַת לְחַבְרֵיו לְהִיּוֹת בַּעֲצַתְם, וְכֹן הוּא אוֹמֵר (דְּבָרִים א, לו) וְלוֹ אַתָּן אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרַךְ בָּהּ, וְכַתִּיב (שׁוֹפְטִים א, כ) וַיִּתְּנוּ לְכָלֵב אֶת חֶבְרוֹן: שְׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה - אִפְשֶׁר שְׁבַנָה חָם אֶת חֶבְרוֹן לְכַנְעֵן בְּנוֹ הַקָּטָן קוֹדֵם שִׁיבְנָה אֶת צוֹעֵן לְמִצְרַיִם בְּנוֹ הַגְּדוֹל, אֵלֹא שֶׁהִיְתָה מִבּוֹנָה בְּכָל טוֹב עַל אַחַד מִשְׁבַּע בְּצוֹעֵן. וְכֹא לְהוֹדִיעַךְ שְׁבַחָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׁאִין לָךְ טְרַשִׁין בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִחֶבְרוֹן, לְפִיכֵךְ הַקְּצוּהָ לְקַבְרוֹת מֵתִים, וְאִין לָךְ מַעוֹלָה בְּכָל אֶרְצוֹת כְּמִצְרַיִם, שְׁנֹאמֵר (בְּרַאשִׁית יג, י) כִּגֵּן ה' כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, וְצוֹעֵן הִיא הַמַּעוֹלָה שֶׁבְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שֵׁשׁ מוֹשָׁב הַמַּלְכִּים, שְׁנֹאמֵר (יִשְׁעִיָה ל, ד) כִּי הָיוּ בְּצוֹעֵן שְׂרִיו, וְהִיְתָה חֶבְרוֹן טוֹבָה מִמֶּנָּה שְׁבַע חֲלָקִים:

22. תלמוד ירושלמי מסכת תענית פרק ד הלכה ב

אָמַר רַבִּי לׁוֹי, מְגִילַת יוֹחֲסִין מְצָאוּ בִירוּשָׁלַם וְכַתוּב בָּהּ הִלַּל מִן דָּוִד בֶּן יִצְחָק מִן דְּאַסָּף בֶּן צִיצִית הַכֹּסֵת מִן דְּאַבְנֵר בֶּן קוֹבִיסִין מִן דְּאַחָאָב בֶּן פִּלְבָא שְׁבוּעָה מִן דְּכָלֵב רַבִּי יַנְיָ מִן דְּעָלִי מִן יְהוּד מִן צִיפּוֹרִין.

23. עלי תמר מסכת תענית פרק ד

בֶּן כָּלֵב שְׁבוּעָה מִן דְּכָלֵב. בְּגִיטִין נ"ו, בֶּן כָּלֵב שְׁבוּעָה, שְׁכָל הַנִּכְנַס לְבֵיתוֹ כִּשְׁהוּא רַעֲב כְּכָלֵב יוֹצֵא כִּשְׁהוּא שְׁבַע. וְנִרְאָה שֶׁשְׁמוֹ הַעֲצָמִי הִיָּה כָּלֵב אוֹ שֵׁשׁ מִשְׁפַּחְתּוֹ הִיָּה כָּלֵב, כְּמוֹ בְש"א כ"ה ג', וְע"ש נְדִיבוֹת לְבוֹ הַגְּדוֹלָה כְּנוֹהוּ בֶּן כָּלֵב שְׁבוּעָה לְשׁוֹן נּוֹפֵל עַל לְשׁוֹן.

24. תהלים פרק פט פסוק כא

(כא) מְצָאתִי דָוִד עַבְדִּי בְּשִׁמּוֹן קְדָשִׁי מְשַׁחְתִּיו:

25. בראשית רבה (תיאודור-אלבק) פרשת לך לך

הִיָּה צֶאֱן וּבִקֵּר וְאֵהֲלִים ר' טוֹבִיָּה בְר' יִצְחָק אָמַר שְׁנֵי אֵהֲלִים רוֹת הַמּוֹאֲבִיָּה וְנַעֲמָה הַעַמּוֹנִית, דְּכוּוְתָה קוּם קַח אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת שְׁתֵּי בְנוֹתֶיךָ הַנְּמַצְאוֹת (בְּרַאשִׁית יט טו) ר' טוֹבִיָּה אָמַר שְׁתֵּי מִצִּיאוֹת רוֹת וְנַעֲמָה, אָמַר ר' יִצְחָק מִצְאָתִי דוֹד עַבְדִּי (תְּהִלִּים פט כא) אֵיכֵן מִצְאָתִיו בְּסֻדּוֹם.

26. בראשית פרק יט פסוק לו - לז (פרשת וירא)

(לו) וּתְהַבְרִין שְׁתֵּי בְּנוֹת־לוֹט מֵאֲבִיהֶן: (לז) וּתְמַלְד הַבְּכִירָה בֶּן וּתְקַרָא שְׁמוֹ מוֹאָב הוּא אֲבִי־מוֹאָב עַד־הַיּוֹם: